

Баю, баю

Яків Щоголів

Мати сина колихала,
Колихаючи, співала:
"Ніч заходе, треба спати,-
Коло тебе рідна мати.

Я тебе нагодувала
І сповила і приспала;
Колишу тебе й співаю:
Спи, дитино! Баю, баю!

Будеш ти рости помалу,
І нікому на поталу
Я не дам тебе, мій сину,
Поки ляжу в домовину.

Геть від нас усяке лихо:
Хай круг тебе буде тихо!
Над тобою я співаю:
Спи, дитино! Баю, баю!

Ти зростеш собі на славу,
Будеш мати силу жваву
І одягнешся в лудани,
Кармазинові жупани.

А поки рости ти будеш,
Та ту славу роздобудеш,
Я не сплю, тебе качаю.
Спи, дитино! Баю, баю!

Я знайду тобі коханку —
Чорнобривую панянку;
Оженю тебе, мій сину,
Та тоді хоч в домовину!

Спи ж, нехай Господь з тобою!
Ніч покрила землю млою.

Я не сплю, тобі співаю:
Спи, дитино! Баю, баю!"

1878